

виклик, з іншого – нові можливості, могутні переваги для країн та бізнесу. Беззаперечно, не дивлячись на військовий стан, все ж на часі для економіки України – масштабна цифровізація всіх галузей економіки та базових сфер життєдіяльності, посилення інвестицій в розвиток інфраструктури, інновацій та сучасних технологій. Адже цифрові технології зменшують бар'єри для виходу на нові ринки, дозволяють автоматизувати величезний обсяг механічної роботи, модернізувати обладнання, оптимізувати управлінські процеси.

Список використаних джерел

1. Україна 2030E – країна з розвинутою цифровою економікою (2021). Український інститут майбутнього. URL: <https://strategy.uifuture.org/kraina-z-rozvinutoyu-cifrovoyu-ekonomikoju.html> (дата звернення: 02.04.2021).

УДК 004.9:(378+68)

Марченко О.В., к.е.н., доцент; Бич В.М., студент
Національний університет «Полтавська політехніка імені Юрі Кондратюка»
(м. Полтава, Україна)

РОЗВИТОК СУЧАСНИХ ТЕХНОЛОГІЙ МЕНЕДЖМЕНТУ У КОМПАНІЯХ УКРАЇНИ

Розвиток сучасних технологій менеджменту в організаціях тісно пов'язаний з удосконаленням інформаційних технологій. Відбуваються зміни методів координації і контролю, зменшується роль особистого спостереження за роботою підлеглих і бюрократичних форм узгодження тих чи інших рішень. Новим явищем в організаціях стали “віртуальні офіси”, які підвищили самостійність працівників, а також дозволили розширити ділянки прямої роботи з клієнтами. Основними типами організацій, що використовують нову технологічну побудову структури становляться оболонні, мережеві, віртуальні організації.

Оболонні організації являють собою керуючу фірму, яка наймає невелику кількість менеджерів, що координують роботу сторонніх підрядників. Така організація бере на себе трансакційні витрати, залишаючи за собою лише функцію загального управління всім процесом, починаючи з розробки ідеї товару і закінчуючи продажом його кінцевому споживачеві. Така організація не вкладає кошти у виробництво, а інвестує в бренд товару. Суттєвим недоліком вказаної форми бізнесу є складності в організації належного контролю якості виробництва продукції.

Створення мережевих організацій як особливої форми взаємовідносин між членами даної організації та іншими компаніями сприяє реалізації можливостей, що отримує компанія від навколишнього середовища. Мережу можна визначити як рухливу, гнучку та компактну модель робочих взаємозв'язків, які перехрещують різні межі всередині організацій та між ними. Розвиток глобальної мережі Інтернет привів до створення динамічних віртуальних організацій, функціонування яких започатковується на активній взаємодії їх членів і підрозділів через глобальні комп'ютерні мережі великої кількості незалежних підрядників для розв'язання конкретної проблеми.

Віртуальні структури забезпечують серйозні конкурентні переваги через суттєве зниження витрат на основні та обігові кошти, а також різкого зниження бази оподаткування. Набирає силу тенденція стимулювання працівників за реальний поточний внесок в діяльності групи, відділу підприємства. При оплаті праці менеджерів і персоналу в цілому зростає значення преміювання за підсумками роботи, внутрішніх соціальних програм, автономних “підприємницьких центрів” в межах підприємств, які самі продають свої послуги внутрішнім чи зовнішнім клієнтам. Отримують нові якості такі функції, як постачання, виробництво і збут за рахунок вдосконалення управління цілями поставок, що дозволяє мінімізувати складські запаси.

Індивідуалізація послуг, розвиток електронної торгівлі, створення банків даних про

споживачів і розрахунки індексів їх задоволення перетворює клієнтів в одне із важливих завдань підприємства. Управління усіма аспектами якості (TQM) означає розповсюдження відповідальності за якість на всі ланки і етапи процесу виробництва товарів і послуг та доведення їх до споживання.

Організаційна культура вітчизняних компаній повинна допомагати пристосуватися до впровадженню сучасних технологій менеджменту за рахунок поліпшення роботи всіх складових управління, підвищення компетентності керівництва, стимулювання командного стилю роботи провідних менеджерів, скорочення до мінімуму ієрархічних рівнів та бюрократичного апарату.

Список використаних джерел

1. Сучасні технології менеджменту: матеріали Міжнар. наук.- практ. конф. 8 грудня 2020р. Відп. ред. проф. Л.М. Черчик. Луцьк 2020. 392 с.

УДК 656.078

Марченко В.О., студентка
Науковий керівник – Глебова А.О., к.е.н., доцент
*Національний університет «Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»
(м. Полтава, Україна)*

РОЛЬ ЛОГІСТИЧНОГО МЕНЕДЖМЕНТУ ПІД ЧАС РЕАЛІЗАЦІЇ СТРАТЕГІЇ РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВА

Сучасне бізнес-середовище характеризується як динамічне, складне та мінливе, воно здійснює неабиякий вплив на стан конкурентоспроможності підприємства, його фінансову стабільність та подальший розвиток. Саме тому управлінцям необхідно постійно адаптувати логістичну діяльність підприємства, враховуючи всі можливі ризики, які можуть виникнути під час його життєвого циклу. Варто зазначити, що процеси глобалізації розповсюджуються на всі стадії виробництва сучасного підприємства, здійснюючи суттєвий вплив на трансформацію матеріальних, товарних та інформаційних потоків. Саме тому логістичний менеджмент має сприяти підвищенню не лише ефективності діяльності підприємства, а й сформувати базис для фінансового зростання в майбутньому, зменшити сукупні витрати, забезпечити високий рівень обслуговування клієнтів, запровадити новітні системи постачання, складування та збуту, а також позитивно впливати на репутацію та бренд підприємства.

Логістичний менеджмент – це науково обґрунтована і практично орієнтована дисципліна у сфері управління, яка вивчає та розробляє принципи, методи і стратегії для ефективного планування, організації, координації та контролю руху матеріальних, фінансових та інформаційних потоків в рамках виробничих та логістичних систем з метою задоволення потреб споживачів, забезпечення оптимального використання ресурсів та досягнення стратегічних цілей підприємства [1, с. 9]. Головною метою логістичного підходу є інтеграція всіх складових підприємства. Вона полягає в тому, щоб всі потоки матеріалів, фінансів та інформації на технологічно самостійних етапах і стадіях були об'єднані в загальній системі управління. До основних завдань логістичного менеджменту входять: планування та координація, вдосконалення сервісу, мінімізація витрат, оптимізація матеріальних потоків, управління запасами, управління ризиками та прогнозування попиту [1, с. 457].

Роль логістичного менеджменту під час реалізації стратегії розвитку підприємства є значною. Це пояснюється тим, що [1, с. 10]:

–ефективне управління запасами та ланцюгами постачання дозволяє забезпечувати належну наявність ресурсів для виробництва, підтримувати стабільну та неперервну роботу підприємства, налагоджувати швидкий обмін інформацією, спільне планування та